

Ovi prostori ne oskudevaju tradicijom. Dapače, imamo je napretek, ali se ponajviše ponosimo onom najdrevnijom – neolitskom. Nažalost, dosad nismo imali mnogo šta da ponudimo putniku namerniku. Na sreću, vizionari su osmislili da izgradnjom arheološko-turističkog parka celom svetu predstave ponos našeg mesta. A usput se ponešto i da privrediti... E, tu će, možda, nastati gužva...

U epizodi: Neolitska harmonija

Tračoslava (hrabro preskačući džombe po sveže zaoranoj njivi): - De, dobri komšo, predrži me da se sva ne izlomim po ovim barazadama! I požuri, ne sme niki da nas preduhitri, da ne bidne da sam celu mlados' džaba štrikala ovi "vilerovi" gobleni! Šeširdžija (sav zajapuren od masne 'rane): - E, moja komšinka, kad bi ja mog'o tak' brzinski trčati. A i skinula si me s astala, tek što sam se namezetio ovih šunaka. Da vi'sh kak su sazrile - ma, ima da navalu... Vid', sunac im vražji, opet su izorali pašnjak. Di sad da teram one moje ovčice...

Grmalj (pretrča ih krupnim koracima i za sobom ostavi oblak džibre): - Hik, đe s ti stari vido ode čestitu ovcu, pa to su ti sve nekak'i prčevi. Ha, nema ti bolje janjet'ne neg' one naše ozgo'. A kanda neće bit' loša ni ova moja, kak se veli, neolićanska ovčet'na...

Šeširdžija (iznervirano): - Ljuu komšinka, ovaj znade da će se prodavati i hrana u to naselje. Daj te vražje gomblene meni i ubrzaj se da zauzmemo mesto dok ne dodžu turisti...

Sponzorojka (prešiša ih džipom, uz oblak prašine za sobom): - Zn'či, jel zna neko gde je taj, mis'im, neolićanski park. Moj dečko i ja smo hteli da otvorimo bruka dobar restoran! Zvao bi se SUR "LA Mamut"...

Grmalj: - Eee, ne'sh vala! Ne znam ko'ka ti ta surla, al' ja sam prvi rekno da ću da otvorim kavanu. Upssss, oklen sad pa ti?! (spazi čudno odevenog mladića ispred sebe).

Neolićanin (student u drevnom kostimu): - Haug! Veliki neolićanski pozdrav, dobri ljudi! Došli ste na mesto na kom obeležavamo početak izrade neolitske naseobine...

Grmalj: - To tražim, jarane moj! Imam za prodaju pet kila kuvane ovčet'ne, matore k'o iz tija prepotposki' doba. Ma, prsti da poližeš...

Šeširdžija: - Praistorijski omladinac, vid' kak'o je sazrila ova moja šunka od pre nekoliko leta. Valda je dovoljno staro za oni turisti iz Švabiju?!

Tračoslava: - A, moji "vilerovi" od pre tri'es godina?!

Sponzorojka: - Zn'či, a moj SUR-LA...?!

Neolićanin: - Dragi ljudi, u budućem neolitskom parku biće mesta za sve one koji žele nešto da doprinesu i privrede. Ali, zaboga, nemojte biti tako gramzivi i podmetati nogu jedno drugom. Makar malo se ugladajte na naše prapretke iz doba neolita koji su dva milenijuma živeli u harmoniji i za to vreme nisu ratovali...

I, svi su oni tako, slučajno ili namerno, ali, ipak, zajedno, poželeli da se vrate čak i u praistoriju kako bi pobjegli od turobne sadašnjosti i još neizvesnije budućnosti...

Ah, da, umalo da zaboravim - u starčevačkoj opštini ništa novo, izuzev što ovih dana buja miholjsko leto; bliži se kraj radova na kanalizaciji; i fudbalski i odbojkaški "Borac" solidno guraju; dok je tamburaški festival već opravdao sva očekivanja, gitarski ("Gašini akordi") biće održan 14. i 15. oktobra; a Pokrajina je Starčevu odobrila izradu replike neolitske naseobine, što je prvi opipljiv korak do ostvarenja sna i izgradnje Arheološko-turističkog parka, budućeg ponosa zemlje cele.